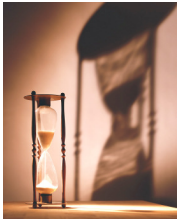

TULEVAN VARJO (Hebr.10:1)

Olemme jälleen astumassa uutta vuotta kohti. Tiedämme, mitä on takana, mutta tulevaisuus on edessämme auki monine mahdollisuuksineen ja kohtaloineen. Toivon meidän astuvan tulevaan Jumalaan turvaten, sillä Hänessä on sanan lupauksen mukaan meidän tulevaisuutemme ja toivomme.

Evankeliumin alkuhetkiin pääsemme jo heti Raamatun ensimmäisissä luvuissa. Itse asiassa näemme alussa sen syyn, miksi evankeliumia, eli *ilosanomaa pelastuksesta* tarvittiin.

*Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen puvut nahasta, ja puki ne heidän ylleen. 1.Moos.3:21[*JKR]*

Oli tapahtunut erehdys, tietoinen lankeemus syntiin ja tottelemattomuuteen. Ihmeellistä tässä on se, että Jumalan ajaessa ihmisen pois paratiisista, Hän kuitenkin teki vaatteet hänelle ja lukemamme perusteella Hän itse puki ne heidän ylleen. – Siis valtava sana! – Mieti nyt, että olisit itse tilanteessa, jossa koko kaikkeuden Luoja lähestyy sinua ja puettaa sinut itse valmistamiinsa vaatteisiin! – Olisihan se valtava kokemus! Siksi sanotaankin, että tuo hetki on kuin *"tulevan varjo"* siitä, että uudessa liitossa Jumala antaa parannukseen nöyrytylle ihmiselle vanhurskauden puvun "Jumalan karitsaa", Kristusta, julistavan evankeliumin välityksellä.

*(Laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei varsinainen todellisuus. [Se ei siksi koskaan voi samoilla alinomiaa vuodesta vuoteen toimitettavilla uhreilla tehdä niiden tuojia täydellisiksi.] Hebr.10:1[*JKR]*

Tämän täydellisyuden vaatteen Jumala tahtoo pukea yllemme Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa ja Hänen kertakaikkisessa uhrikuolemassaan ja ylösnousemuksessaan. Tämä oli tulevan varjo, mistä vuosituhsia ennen varsinaista tapahtumaa ennustettiin ja profetoitiin tapahtuvaksi. Jesaja kertoi vanhantestamentin kirjoituksissa pelastuksen ihanuudesta seuraavasti:

*"Minä iloitsen suuresti Herrassa, sieluni riemuitsee Jumalassani. Hän pukee ylleni pelastuksen vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaani, niin että olen kuin sulhanen, joka kantaa päässään sepelettä, kuin morsian, joka on koruillaan kaunistettu. Niin kuin maa tuottaa kasvunsa, ja kuten kasvitärha saa siemenkylvönsä versomaan, niin Herra, Herra saattaa versomaan vanhurskauden ja kiitoksen kaikkien kansojen nähden." Jes.61:10-11[*JKR]*

Lukemassamme näimme jälleen, kuinka Jumala itse tulee ja pukee ihmisen tekemäänsä vaatetukseen. Tämä luvattu pelastus ei siis ole lähtöisin ihmisestä vaan se on kokonaan Jumalan aikaansaannos. Ajatellessamme uudestisyntymää, josta Jeesus opetti,

ei sekään tapahdu meidän tahdosta tai voimasta (*"Ei kukaan voi tulla Minun luokseni, ellei Isä, joka on Minut lähettänyt, vedä häntä," Joh.6:44[*JKR]*). Aivan samoin, kuin luonnollinen syntymämme, emme me itse voineet siihen juurikaan vaikuttaa. Synnymme tiedostamatta edes omaa olemassaoloamme, kunnes sitten kasvoimme ja aloimme käsittää ihmisyyttämme ja ympärivää maailmaamme. Näin on myös uskon tulemisen laita. Emme ymmärrä syntymähetkellä, mitä meissä tapahtuu. Jotain vain syntyy ja alkaa elämään meissä. Vasta vartuttuamme uskossamme ja tämän uudestisyntyneen olemuksemme vallatessa hallintavaltaa meissä, alamme tajuta uskomme perustan todellista olemassaoloa. Ymmärrän, mikä minussa tahtoo elää ja tehdä Jumalan tahdon mukaisia tekoja.

– Näillä kielikuvilla meitä autetaan ymmärtämään Jumalan todellista työtä meissä. Pukeutuminen saattaa toisinaan olla myös varustautumista, eli ojentautumista Jumalan työhön tai tahtoon. Saamme lukea sanasta, kuinka meitä kehoitetaan pukemaan yllemme *"Jumalan koko sota-asu."* Jälleen näen tässä voimakkaana sanan *"Jumalan."* – emme pukeudu siis inhimillisyyteen tai omaan viisauteen vaan täysin Jumalan antamiin asuihin!

Ajatellessamme pelkästään asua, minkä saamme uskon tullessamme, näemme tuon hetken laajan merkityksen siinä, että kyseessä on Kristuksen vanhurskaus, ei siis meidän omamme. Tätä ajatusta tukee seuraava Raamatun jae:

"Hänen annettiin pukeutua pellavavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: Se puku on pyhien vanhurskautukset."

[KR: vanhurskaus. Monikkomuoto dikaioomata merkitsee, että kullakin pyhällä on oma henkilökohtainen vanhurskautuksensa, sekä armosta Kristuksen lunastustyön tähden heille luettu vanhurskaus että Pyhän Hengen vaikuttama elämänvanhurskaus eli pyhitys. Kirkkauden valtakunnassa niiden ihanuus tulee näkyväksi.] *Ilm.19:8[*JKR]*

Tämä saa ajattelemaan vanhurskautta uudessa näkökulmassa. Itselleni se ainakin syyttää syvää tahtoa vaalia vanhurskautta entistäkin puhtaampaan! – Minussa on oleva jotain Jumalista, Jeesuksen hyvää ja vanhurskasta Henkeä, ja siinä riipun haluten asettaa koko elämäni sen varaan! – Vanhurskaaksi tuleminen tapahtui siis Jeesuksessa ja niin myös vanhurskaana eläminen tapahtuu Jeesuksessa ja Hänen voimassaan.

Nämä kaksi vanhurskauden olemusta on siis hyvä oivaltaa, että ensin saamme armosta lahjavanhurskauden ja sitten vaelluksessamme syntyy Jumalan vaikutuksesta elämän vanhurskautta.

Juuri tämä ominaisuus saa meidät tahtomaan hyvää ja rauhaa ympärillemme, samoin kuin se tekee kristitystä aidon kristityn. Jeesuksen voimassa uskovainen kyllä kykenee välittämään toisesta ihmisestä, Jeesuksen voimassa kyllä pystymme antamaan anteeksi ja rakastamaan myös vihollisiamme. Tämä kaikki tapahtuu uudestisyntyneessä hengessä, ei lihallisuudessamme. Ovathan lihan teot ilmeiset, mutta tiedämme taasen, mitä Pyhä Henki vaikuttaa. Lihamme ei siis pyhity, mutta uudestisyntynyt henkemme uudistuu ja pyrkii vaikuttamaan vanhurskauden tekoja elämässämme.

- Näen sinut ikään kuin astumassa tällaiseen vanhurskauden vaellukseen ja juuri siihen tahdon rohkaista sinua! - Mikäli koskaan haluat saada elämässäsi aikaan jotain todella arvokasta, niin ainut mahdollisuus on siihen vanhurskautetun poluilla! - Ne ovat aarteiden keräämistä taivasten valtakuntaan!

Ilmestyskirja tuo moneen otteeseen esille sanat *"joka voittaa."* - Kun ajattelen itseäni, näen erittäin selkeästi ne ominaisuudet, jotka minun tulee voittaa. Ruumiissani asuva synnin himo ja luonnollisen ihmisyyteni puolesta olevat luonteen piirteet ja tottumukset saan voittaa uudestisyntyneen henkeni vallassa ja alistaa koko olemukseni vanhurskautuksen alle. Minua houkuttaa synti, kuten voimme Raamatun alkulehdiltä lukea; *"synti väijyy ovella, ja sen halu on sinuun. Mutta hallitse sinä sitä."* (1.Moos.4:7[*JKR])

Totesin aiemmin, *"ettei liha pyhity."* - Juuri siksi minun onkin pidettävä itseni kurissa enkä näin ollen saa antaa turmeltuneen vanhan luontoni ottaa elämässäni hallintavaltaa missään olosuhteessa.

"Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaista ruumistanne, niin että noudatatte sen himoja. Älkää antako jäseniänne vääräyden aseiksi

synnille, vaan kuolleista eläviksi tulleina antakaa itsenne Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle. Synti ei ole enää hallitseva teitä, koska ette ole lain alla, vaan armon alla." Room. 6:12-14[*JKR]

Tässä on taisteluni ja kilvoitteluni - siis elää kaikessa Jumalan Hengestä ja Sanansa voimasta uudestisyntyneen olemukseni varassa! - Konkretisoin tätä kysyen elämäni asioista itseltäni; "toiminko tässä, tai tuossa tilanteessa lihallisen turmeltuneen mieleni mukaan, vai vaeltaen hengessä Jeesuksen hyvän ja hellän Hengen mukaan"? - Tekojeni hedelmistä kyllä tunnen ja näen, mikä kulloisessakin tilanteessa sai olla vaikuttimena.

Tulkaamme ja kasvakaamme siis uskossamme voittajiksi, jotka rakentavat rauhaa, tuntevat iloa ja riemua Pyhässä Hengessä ja tekevät Jumalan kunniaksi vanhurskautettujen tekoja!

"Joka voittaa, hänet näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeliansä edessä." Ilm. 3:5[*JKR]

